

Ба Шурои диссертационии 6D.KOA-019-и
назди Донишгоҳи миллии Тоҷикистон
(734025, ш. Душанбе, кучай Буни Ҳисорак)

ТАҚРИЗИ

муқарризи расмӣ ба диссертатсияи Аминзода Зокирҷон Тоҳир дар мавзуи «Таъини ҷазо барои маҷмуи ҷиноятҳо ва аз руи маҷмуи ҳукмҳо: масоили назариявӣ ва амалӣ», барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯи ихтисоси 12.00.08 – Ҳуқуқи ҷиноятӣ ва криминология; ҳуқуқи иҷрои ҷазои ҷиноятӣ (илмҳои ҳуқуқшиносӣ) пешниҳод шудааст.

Мутобиқати диссертатсия ба ихтисос ва самти илм, ки аз рӯи он диссертатсия ба ҳимоя пешниҳод шудааст. Диссертатсияи Аминзода Зокирҷон Тоҳир дар мавзуи «Таъини ҷазо барои маҷmuи ҷinoятҳo ва aз ruuи maҷmuи ҳukmҳo: masoili nazariyavӣ va amalӣ», ki ba Shuroi dissermatcionii 6D.KOA-019-i nazdi Donishgoҳi millii Toҷikiiston барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯи ихтисоси 12.00.08 – Ҳуқуқи ҷиноятӣ ва криминология; ҳуқуқи иҷрои ҷазои ҷиноятӣ (ilmҳoи ҳuқuқshinośi), ki az rӯi on ba Shuroi dissermatcioniй muvofiқi farmoishi Komissiya olli attestatsionii nazdi Prezidenti Ҷумҳurii Toҷikiiston az 7 janvari soli 2022, taҳti № 15/шd 62 ҳуқуқи қабули диссертатсияҳо барои ҳимоя дода шудааст, мутобиқ мебошад.

Қобили қайд аст, ки диссертатсияи тақризшаванд дар доираи барномаи дурнамои корҳои илмӣ-таҳқиқотии кафедраи ҳуқуқи ҷиноятӣ ва муқовимат бо коррупсияи факултети ҳуқуқшиносии Донишгоҳи миллии Тоҷикистон – «Сиёсати ҳуқуқии ҷиноятии Ҷумҳurii Toҷikiiston дар даврони муосири рушд» омода гардидааст.

Мубрам будани мавзуи диссертатсия. Бояд зикр кард, ки дар даврони муосири инкишофи ҷомеа ҷазо ҳамчун воситаи муҳим ва ниҳоии мубориза бо ҷинояткорӣ боқӣ мемонад. Бо дарназардошти ин нуқтаи муҳим таъини ҷазо танзими ҳуқуқии мукаммал ва аз назари илмӣ асоснокро талаб месозад, ки дар асоси он ба шахси гунаҳгор ҷазои сазовор дода шуда, тавассути амалисозии ин ҷараёни ҳуқуқӣ бояд талаботи принсипи адолат риоя шавад ва ҷазо дар ҳадде таъин гардад, ки барои ноил шудан ба мақсади дарпешгузаштуда заминаи ҳуқуқиро фароҳам орад. Маҳз дар ҳамин мағҳум моҳияти яке аз самтҳои асосии сиёсати ҳуқуқи ҷиноятии

Чумхурии Тоҷикистон ифода мегардад. Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ – Пешвои миллат, Президенти Чумхурии Тоҷикистон, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар суханронии худ дар мулоқот бо кормандони мақомоти судӣ аз 21.11.2019 вобаста ба таъини ҷазо ба судшавандагон аз ҷониби судҳои чумхурий иброз доштанд: «Зикр бояд кард, ки аз ҷониби судҳо таҷрибаи татбиқӣ ҷазо якхела нест. Ин ҳолат, аз ҷумла вобаста ба ҷиноятҳои муомилоти ғайриқонунӣ воситаҳои нашъадор баръало мушоҳида мешавад, зеро судяҳо дар баъзе ҳолатҳо барои миқдори ками воситаҳои нашъадор ҷазоҳои ошкоро вазнин ё барои муомилоти миқдори маҳсусан қалон ҷазоҳои ошкоро сабук таъин менамоянд.

Дар нуҳ моҳи соли равон аз ҷониби судҳо 635 нафар судшавандагони дар ҳабс қарордошта бо таъини ҷазоҳои ғайриҳабӣ аз ҳабс озод карда шудаанд, ки на ҳамаи ин ҷазоҳо асоснок мебошанд».

Аз ин гуфтаҳо бармеояд, ки масъалаи таъини ҷазо аз ҷониби судҳо на танҳо ҳусусияти назариявӣ дошта, амалияи он дар сатҳи идораи давлат низ мубрам ва таҳти назорат қарор дорад.

Дар Кодекси ҷиноятии Чумхурии Тоҷикистон (минбаъд КҶ ҶТ) институти таъини ҷазо то ҳадди муайян коркард ва мустаҳкам карда шудааст, вале дар таъини ҷазо аз рӯи маҷмуи ҷиноятҳо ва маҷмуи ҳукмҳо таҷрибаи ягонаи татбиқӣ моддаҳои 67 ва 68 КҶ ҶТ мавҷуд набуда, ин ҳолат дар таъмини адолати судӣ мушкилотҳоро пеш меорад. Маҷмуи ҷиноятҳо ва маҷмуи ҳукмҳо таъини ҷазои сазоворро ба шахси дар чунин ҳолат ҷиноятсодирнамуда талаб намуда, коркарди механизми нисбатан муқаммали таъини ҷазоро дар бар мегирад.

Натиҷаҳои омузиши зиёда аз 1000 парвандаи ҷиноятӣ вобаста ба маҷмуи ҷиноятҳо ва маҷмуи ҳукмҳо аз он далолат медиҳад, ки судҳо ба содир кардани якчанд ҷиноят аз ҷониби шаҳсони алоҳида баҳои дурусти ҳуқуқӣ намедиҳанд, ки ин омил аз устувории рафтори зиддиҳуқуқии онҳо шаҳодат дода ҳавфнокии баланди ҷамъиятӣ дорад.

Ғайр аз ин бояд зикр намуд, ки дар КҶ ҶТ таҷрибаи батанзимдарории масоили таъини ҷазо аз рӯи маҷмуи ҷиноятҳо ва маҷмуи ҳукмҳо, ки дар давлатҳои дигар ҷой дорад ба инобат гирифта шуда, ҷиҳатҳои мусбати он дар такмил додани КҶ ҶТ истифода шаванд.

Дар асоси гуфтаҳои зикршуда таҳлили ҳамаҷонибаи назариявии масъалаҳои танзими қонунгузории таъини ҷазо аз рӯи маҷмуи ҷиноятҳо ва маҷмуи ҳукмҳо, коркарди тавсияҳои илман асоснок ҷиҳати

мукаммалнамои қонунгузории чиноятӣ дар замони имруза мубрам мебошанд.

Дар умум, ин омилҳо аз мубрамияти мавзуи таҳқиқоти диссертационӣ гувоҳӣ медиҳанд.

Боби якуми диссертатсия – «Мачмуи чиноятҳо ҳамчун зоҳиршавии сершуморагии чиноятҳо» аз ду зербоб иборат буда, дар доираи он масъалаҳо вобаста ба мафҳум ва шаклҳои сершуморагии чиноятҳо ва мафҳуми мачмуи чиноятҳо ва намудҳои он мавриди таҳқиқоти илмӣ ва амалий қарор гирифтааст. Зербоби якуми боби якум – «Сершуморагии чиноятҳо: мафҳум ва шаклҳои он» ном дошта, дар доираи он масъалаҳо вобаста ба мафҳум ва шакли сершуморагии чиноят таҳлил карда шудаанд. Дар зербоби дуюми боби аввал, ки «Мафҳуми мачмуи чиноятҳо ва намудҳои он» ном дорад, муаллиф масъалаҳои назариявӣ ва амалии мачмуи чиноятҳоро таҳлил менамояд.

Боби дуюми рисола «Таъини ҷазо барои мачмуи чиноятҳо» ном дошта, дар он масъалаҳои асосҳои умумии таъини ҷазо ва хусусиятҳои татбиқи онҳо ҳангоми маҳқумкунӣ аз руи мачмуи чиноятҳо ва тарзҳои таъин намудани ҷазои ниҳоӣ аз руи мачмуи чиноятҳо таҳлил карда шудааст. Дар зербоби якуми боби дуюм «Асосҳои умумии таъини ҷазо ва хусусиятҳои татбиқи онҳо ҳангоми маҳқумшавӣ аз рӯи мачмуи чиноятҳо» муаллиф ба он ишора менамояд, ки қоидаҳои таъини ҷазо аз руи мачмуи чиноятҳо бояд, пеш аз ҳама, ба асосҳои умумии таъини ҷазо мувофиқат намуда, барои ноил шудан ба мақсадҳои ҷазо мусоидат намоянд. Дар зербоби дуюми боби дуюм «Тарзҳои таъин намудани ҷазои ниҳоӣ аз руи мачмуи чиноятҳо» муаллиф тарзҳои таъин намудани ҷазои ниҳоӣ аз руи мачмуи чиноятҳоро таҳлил намудааст.

Дар боби сеюми рисола, ки «Таъини ҷазо аз рӯи мачмуи ҳукмҳо» ном дорад, масоили муайян намудани қисми адонашудаи ҷазо аз руи ҳукми пештара ва тарзҳои таъини ҷазо аз руи мачмуи ҳукмҳо таҳлил шудаанд.

Дар зербоби якуми боби сеюм «Муайян намудани қисми адонашудаи ҷазо аз рӯи ҳукми пештара» муаллиф қайд менамояд, ки масъалаи муайян намудани қисми адонашудаи ҷазо ҳангоми аз тарафи шахсе, ки нисбаташ ҳукми айбдоркунандаи суд ҷой дораду ҷазори пурра ё қисман адо накарда боз ҷиноят содир намудааст, ба миён меояд.

Дар зербоби дуюми боби сеюми рисола, ки «Тарзҳои таъини ҷазо аз рӯи мачмуи ҳукмҳо» ном дорад, муаллиф қайд менамояд, ки зарурати равшаний андохтан ба тарзҳои муайян кардани ҷазои ниҳоӣ аз руи мачмуи

хукмҳо пеш аз ҳама ба номукаммалии танзими қонунгузории ин масъала, мавҷудияти муносибату назари мухталиф дар адабиёти ҳуқуқии чиноятӣ вобаста ба ҳалли он ва дар таҷрибаи судӣ ҷой доштани шарҳу тафсир ва татбиқи ҳархелаи муқаррароти м. 68 КҶ ҶТ, вобастагӣ дорад.

Дараҷаи навгонии натиҷаҳои дар диссертатсия бадастомада ва натиҷаҳои илмие, ки барои ҳимоя пешниҳод мешаванд. Диссертатсияи Аминзода Зокирҷон Тоҳир таҳқиқоти илмии ба забони тоҷикӣ таҳия шуда мебошад, ки дар он таъини ҷазо барои маҷмуи чиноятҳо ва аз рӯи маҷмуи ҳукмҳо: масоили назариявӣ ва амалӣ мавриди баррасӣ қарор дода шуда, аз якчанд навгониҳо иборат мебошад. Дар рисолаи илмии мазкур таҷрибаҳои муосир ва навгониҳои илмии вобаста ба масъалаҳои таъини ҷазо барои маҷмуи чиноятҳо ва аз рӯи маҷмуи ҳукмҳо, ки дар адабиёти илмӣ ва парвандаҳои судӣ мавҷуданд, оварда шудааст. Натиҷаҳои омузиши парвандаҳои чиноятӣ вобаста ба маҷмуи чиноятҳо ва маҷмуи ҳукмҳо аз он шаҳодат медиҳад, ки судҳо ба содир кардани якчанд чиноят аз ҷониби шахсони алоҳида баҳои дурусти ҳуқуқӣ намедиҳанд, ки ин омил аз устувории рафтори зиддиҳукуқии онҳо шаҳодат дода хавғонокии баланди ҷамъиятӣ дорад.

Ҳамзамон, муаллиф дар рисолаи илмӣ таҷрибаҳои муосири таъини ҷазо барои маҷмуи чиноятҳо ва аз рӯи маҷмуи ҳукмҳо: масоили назариявӣ ва амалӣ мавриди матраҳ қарор гирифта, таҳлили мағҳум ва шаклҳои сершуморагии чиноятҳо; мағҳуми нави маҷмуи чиноятҳо, аломатҳои фарққунандай он аз дигар шаклҳои сершуморагии чиноятҳо; баррасии асосҳои умумии таъини ҷазо ва таҳлили ҳусусиятҳои татбиқшавии онҳо ҳангоми маҳқумшавӣ аз рӯйи маҷмуи чиноятҳо; таҳлили тарзҳои таъини ҷазои ниҳоӣ аз рӯйи маҷмуи чиноятҳо; муайянкуни тартиби таъини ҷазо аз рӯйи маҷмуи ҳукмҳо ҳамчун навгониҳои таҳқиқоти диссертатсионӣ маҳсуб мешавад, ки ба ҳамаи ҷанбаҳои таҳқиқоти диссертатсионӣ рабт дорад. Инчунин, ба тавсифи ҳуқуқии чиноятӣ моддаи 67 ва 68 КҶ ҶТ дикқат дода, алоқамандӣ ва дигаргуни онро бо қонунгузории чиноятӣ ҳориҷи кишвар муқоиса карда шудааст.

Асоснокӣ ва эътиомнокии ҳулосаҳо ва тавсияҳои дар диссертатсия зикршуда. Таҳлили диссертатсия, ақидаҳо, нуқтаҳои илмӣ, ҳулосаҳо, мағҳумҳои илмӣ, проблемаҳои қонунгузорӣ ва амалӣ, ки аз тарафи муаллиф пешкаш шудаанд, муайян намудани мавқеи мустақили хеш, асосноккуни нуқтаҳои илмӣ ва ҳулосаҳо бо истифода аз доираи кофии маводи илмӣ ва таҷрибаи амалӣ аз он шаҳодат медиҳад, ки таҳқиқоти

мазкур мустақилона навишта шудааст. Мундариҷаи кори илмӣ шаҳодати он аст, ки муаллиф тавонистааст бештари масъалаҳои вобаста ба мавзӯи таҳқиқшавандаро таҳлил карда, мубрам будани онро нишон додааст, ки ин ҳадафи асосиашро ташкил медиҳад.

Аҳаммияти илмӣ ва амалии натиҷаҳои диссертатсия бо нишон додани тавсияҳо барои истифода аз онҳо. Ҳулоса ва пешниҳодҳои дар диссертатсия дарҷгардида, бешубҳа арзиши илмӣ дошта, донишу малака ва ғояҳои мавҷударо дар илми ҳуқуқи ҷиноятӣ вобаста ба таъини ҷазо барои маҷмуи ҷиноятҳо ва аз рӯи маҷмуи ҳукмҳо: масоили назариявӣ ва амалий ба таври назаррас зиёд мегардонад.

Ҳамзамон, таҳқиқоти диссертационӣ дар оянда ба заминаҳои ҳуқуқии таъини ҷазо барои маҷмуи ҷиноятҳо ва аз рӯи маҷмуи ҳукмҳо: масоили назариявӣ ва амалий дар ҷумҳурӣ тақвият бахшида, барои инкишофи қонунгузории ҷиноятӣ, инчунин ба дигар масъалаҳои марбут ба мавзӯи таҳқиқшаванда мусоидат менамояд.

Аҳаммияти амалии таҳқиқоти диссертационӣ дар он зоҳир мегардад, ки пешниҳоду тавсияҳои аз ҷониби диссертант таҳиягардида ва натиҷаҳои таҳқиқоти диссертационӣ метавонанд ҳангоми такмили санадҳои меъёрии ҳуқуқӣ дар самти таъини ҷазо барои маҷмуи ҷиноятҳо ва аз рӯи маҷмуи ҳукмҳо, инчунин ҳангоми омода намудани қарорҳои Пленуми Суди Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар ин самт, дар фаъолияти қонунгузории кумитаҳо ва комиссияҳои даҳлдори Маҷлиси намояндагони Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон, ҳокимияти судӣ, дар рафти таҳқиқоти илмӣ, зимни бозомӯзву такмили ихтисос дар Маркази таълимии судяҳо ва муассисаҳои таҳсилоти олии касбӣ самаранок истифода шаванд.

Инчунин, дастовардҳои илмии муаллифи диссертатсияро барои такмили қонунгузории ҷиноятӣ ва амалияи судӣ истифода бурдан мумкин аст.

Натиҷаҳо ва ҳулосаҳои илмии дар рафти таҳқиқоти диссертационӣ бадастомада нишон медиҳанд, ки онҳо воқеан камбудиҳои дар илми ҳуқуқи ҷиноятӣ мавҷудбӯдаро бартараф менамоянд.

Дар баробари ин, дар диссертатсия баъзе масъалаҳои баҳснок ба назар мерасанд, ки онҳоро қайд намудан лозим аст ва ба Аминзода Зокирҷон Тоҳир дар шакли тавсияҳо барои таҳқиқотҳои ояндаи ӯ пешниҳод менамоем.

1. Дар нуқтаи илмии назариявии № 4, ки ба ҳимоя пешниҳод шудааст, муаллиф зикр менамояд, ки «Пурра зам намудани ҷазо дар ҳолатҳое истифода мешавад, ки ҷиноятҳои маҷмуъро ташкилкунанда аз рӯи

хусусият ва дарацаи ба ҷамъият ҳавфнокӣ, инчунин муносибати гунаҳгор ба кирдорҳои содирнамуда дар як сатҳ қарор доранд. Ин ҷиноятҳо аз ҳамдигар ба таври назаррас фарқ накарда, доираи яқдигарро танг намесозанд ва яке аз дигаре бо хусусиятҳои худ бартарӣ надошта, дар баробари ин, қонунгузор пурзур намудани ҷавобгариро аз рӯи ин ҷиноятҳо талаб менамояд». Аммо ин навгонии ироанамудаи муаллиф пурра қушода дода нашудааст. Ҳуб мешуд, дар рафти ҳимояи ошкоро атрофи ин масъала муаллиф ба таври муфассал пешниҳоди худро қушода ва асоснок намояд.

Унвонҷу дар нуқтаи амалии №6-и таҳқиқоти диссертационии худ пешниҳод менамояд, ки мазмуни қ.6 м. 68 КҶ ҶТ ислоҳталаб мебошад, зоро дар он сухан танҳо оид ба тартиби ба ҷазои асосӣ ҳамроҳ кардани ҷазои иловагии аз рӯи ҳукми пештара иҷронашуда рафта, тартиби ҳамроҳ гардидани худи ҷазоҳои иловагӣ, ки ҳам бо ҳукми пештара ва ҳам бо ҳукми нав таъин шудаанд, аз назар дур мондааст. Ғайр аз ин, дар қ.5 м.67 КҶ ҶТ на фақат қоидаҳои ба ҷазои асосӣ ҳамроҳ намудани ҷазои иловагӣ, балки ба ҳам ҳамроҳ гаштани онҳо низ муқаррар шудааст. Бинобар ин, муаллиф пешниҳод намудааст, ки қисми 6 м.68 КҶ ҶТ ба тариқи зайл тағйир дода шавад: «Ҳамроҳ кардани намудҳои ҷазоҳои иловагӣ ҳангоми таъини ҷазо аз рӯи маҷмуи ҳукмҳо мутобиқи қоидаҳои қ.5 м.67 КҶ ҶТ сурат мегиранд» (саҳ. 14 дисс.). Аз ин лиҳоз, аз диссертант ҳоҳиш карда мешавад, ки оё зарурат ба ворид намудани чунин тағйирот ба қисми 6 м.68 КҶ ҶТ вуҷуд дорад? Муаллифи таҳқиқоти диссертационӣ вобаста ба қадом омили сабабҳо чунин нуқтаи назарро манзур намудааст, асоснок намояд.

Пажуҳишгар дар таҳқиқоти диссертационӣ зикр намудааст, ки асоси ягонаи таъин ва тарзи интиҳоби ҷазо ин ба ҷамъият ҳавфнокии ҷиноят ва шахсияти гунаҳкор мебошад. Ҷӣ қадаре, ки чунин ҳавф баланд бошад, ҳамон қадар намуд ва андозаи ҷазо ва инчунин тарзи таъини ҷазои ниҳоӣ бояд вазнин бошад. Нисбат ба маҷмуи ҷиноятҳо бошад, сухан дар бораи ба ҷамъият ҳавфнокии омили сершуморагии ҷиноятҳо меравад. Дар ин маврид бевосита аз таркиби маҷмуъ бояд ҷазои ниҳоӣ вобастагӣ дошта бошад. Он оддӣ (маҳдуд дар ҳудуди як таркиби ҷиноят) ва ё пурзур (аз ҳисоби қисман ва ё пурра зам кардан) буда метавонад.

Аз муҳаққиқ ҳоҳиш карда мешавад, ки ҳамин масъаларо пурратар шарҳ дидад.

Дар маҷмуъ, эродҳои зикршуда сифати таҳқиқоти диссертациониро паст намекунанд. Ин нахустин омузиши ҳамаҷонибаи мавзуи таъини ҷазо бараи маҷмуи ҷиноятҳо ва аз рӯи маҷмуи ҳукмҳо: масоили назариявӣ ва

амалӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон мебошад, ки бо забони давлатӣ навишта шуда, бо навоварӣ ва хулосаҳои илмӣ ва пешниҳодҳои муаллиф фарқ мекунад ва рисоларо ҳамчун як таҳқиқоти илмии мустақил, эҷодкорона ва мукаммал ба анҷом расонидааст, ки ба тамоми талаботҳо ҷавобгу аст. Автореферат ва интишороти илмии довталаб мазмuni диссертатсияро инъикос мекунад.

Нашири натиҷаҳои диссертатсия дар маҷаллаҳои тақризшавандай илмӣ. Унвонҷу муаллифи дар маҷмуъ 10 мақолаи илмӣ бо забонҳои тоҷикӣ ва русӣ мебошад, ки аз ин 7 мақола дар нашрияҳои тақризшавандай Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва 3 мақола дар нашрияҳои дигар интишор шудаанд. Ҳамаи онҳо бо мазмун ва мавзуи рисолаи илмӣ бевосита алоқаманд мебошанд.

Мутобиқати барасмиятдарории диссертатсия ва төъдоди маводи чопшуда ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва бандҳои 31, 33 ва 35 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, мутобиқат менамояд. Диссертатсия аз ҷониби муаллиф мустақилона навишта шуда, дорои мазмун ва мантиқи ягонаи дохилӣ мебошад. Сатҳи навғонии илмии диссертатсионӣ, нуктаҳои илмӣ ва пешниҳоду тавсияҳои амалие, ки ба ҳимоя пешниҳод шудаанд, мақолаҳои илмӣ ва маърузаҳо дар конференсияҳои илмӣ-амалӣ саҳми шахсии муаллифро тасдиқ менамоянд. Инчунин, тарзи навишт, масъалагузорӣ ва услуби таҳқиқоти илмӣ саҳми шахсии муаллифи диссертатсияро нишон медиҳад.

Қисмати хотимавии тақриз. Аз омӯзиши матни таҳқиқот ва автореферат хулоса намудан мумкин аст, ки диссертатсияи довталаби дарёғти дараҷаи илмӣ пурра ба талаботи муқаррарномудаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон оид ба дарёғти дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ ҷавобгу мебошад. Зоро натиҷаҳои бадастовардаи муаллиф барои рушди илми ҳуқуқи ҷиноятӣ ва таъини ҷазо барои маҷмуи ҷиноятҳо ва аз руи маҷмуи ҳукмҳо мусоидат карда, падидай мазкур дар такмил ёфтани илми ватанӣ боис мегардад. Дар маҷмуъ, пешниҳод ва дастовардҳои муаллиф барои рушди илм ва қонунгузории ҷиноятӣ, фаъолияти ҳокимияти судӣ ва такмили соҳа аҳаммияти муҳим доранд.

Ҳамзамон, хулоса ва натиҷаҳо метавонанд ҳангоми таҳия ва татбиқи консепсияҳои давлатӣ дар соҳаи ҳуқуқ истифода шаванд. Маводи диссертатсия ҳангоми тадриси ҳуқуқи ҷиноятӣ, таъини ҷазо, иҷрои корҳои

мустақилона, навиштани рисолаҳои хатм, магистрӣ, диссертатсияҳо, инчунин дар амалия, баҳусус судяҳо метавонад аз он ба таври васеъ истифода намоянд.

Дар умум, Аминзода Зокирҷон Тоҳир сазовори дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯи иҳтиносӣ 12.00.08 – Ҳуқуқи ҷиноятӣ ва криминология; ҳуқуқи иҷрои ҷазои ҷиноятӣ (илмҳои ҳуқуқшиносӣ) мебошад. Бояд иброз намуд, ки тақризи мазкур бо дарназардошти бандҳои 71 ва 72 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии аз 30 июни соли 2021, №267 тасдиқ шудааст, омода гардидааст.

Муқарризи расмӣ:

доктори илмҳои ҳуқуқшиносӣ,
профессори кафедраи ҳуқуқи ҷиноятии
факултети ҳуқуқшиносии Донишгоҳи
Славянин Россия ва Тоҷикистон

 В.А. Абдуҳамитов

Имзои Абдуҳамитов В.А.-ро

тасдиқ мекунам:

Сардори шуъбаи кадрҳои
Донишгоҳи Славянин
Россия ва Тоҷикистон

 А.А. Раҳимов

“19” 03 соли 2023

Суроға: Ҷумҳурии Тоҷикистон, Донишгоҳи Славянин Россия ва Тоҷикистон, 734000, ш. Душанбе, кӯчаи М. Турсунзода 30; Тел.: (+992) 37 221-35-50; факс.: (+992) 37 221-35-50; сомона www.rtsu.tj; E-mail:p.rektora@mail.ru